

Skarga wniesiona dnia 28 maja 2004 r. przez José Félix Merladet'a przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-198/04)

(2004/C 262/54)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 28 maja 2004 r. do Sekretariatu Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, złożona przez José Félix Merladet'a, zamieszkałego w Overijse (Belgia), reprezentowanego przez adwokata Nicolasa Lhoësta, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu pracy zawodowej skarżącego, sporządzonego za okres od 1 czerwca 2001 do 31 grudnia 2002 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu uprawnionego do mianowania z dnia 12 lutego 2004 r. oddalającej sprzeciw skarżącego;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżący wskazuje na uchybienia w procedurze oceny. W odnośnym okresie skarżący pracował w Przedstawicielstwie Komisji w New Delhi (Indie) i w Maputo (Mozambik) pod zwierzchnictwem różnych przełożonych. Według skarżącego, sprawozdanie z przebiegu pracy zawodowej nie uwzględnia we właściwych proporcjach oceny dokonanej przez przełożonych, dla których pracował ponad miesiąc.

Skarżący wskazuje ponadto na oczywisty błąd w ocenie oraz na brak uzasadnienia.

Skarga wniesiona dnia 25 czerwca 2004 r. przez Zubeyir Aydar w imieniu Kongra-gel i 10 pozostałych przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-253/04)

(2004/C 262/55)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 25 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej przez Zubeyira Aydara, Fryburg, Szwajcaria, Haydara Isika, Maisoich, Niemcy, Kazima Babę, Berlin, Niemcy, George'a Aryo, Oldenzaal, Niderlandy, Saita Uzuna, Egg/Flaw, Szwajcaria, Lorda Nicholasa Rea, Londyn, Zjednoczone Królestwo, Hugo Charltona, Londyn, Zjednoczone Królestwo, Rogera Tomkinsa, Droucha, Cypr, Marka Thomasa, Londyn, Zjedno-

czony Królestwo, Hugo Van Rompaye'a, Geel, Belgia oraz Jeana Paula Nuneza, Montpellier, Francja, reprezentowanych przez M. Mullera, E. Grievesa and C. Vine'a, Barristers i G. Pierce'a, Solicitor.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności części decyzji Rady Unii Europejskiej 2004/306/WE z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zdelegalizowaniu KONGRA-GEL jako inaczej zwanego PKK oraz rozporządzenia nr 2508/2001;
- alternatywnie, uznanie rozporządzenia nr 2508/2001 za bezprawne w odniesieniu do jego zastosowania wobec skarżących;
- podjęcie takich dalszych działań, jakie Sąd może w swym majestacie uznać za odpowiednie;
- zasądzenie od Rady kosztów poniesionych przez skarżących w trakcie niniejszego postępowania;
- zasądzenie odszkodowania od Rady.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą, że podejmując decyzję o zdelegalizowaniu KONGRA-GEL jako inaczej zwanego PKK, Rada Unii Europejskiej działała w naruszeniu Traktatu WE, zarówno w zakresie materialnym jak i formalnym.

Skarżący podnoszą, że Rada Unii Europejskiej naruszyła przepisy prawa materialnego zawarte w Traktacie WE w związku z:

- niezastosowaniem zrozumiałych, obiektywnych kryteriów do odpowiednich faktów;
- nieprzebrnięciem podstawowych praw takich jak wolność wyrażania opinii oraz wolność stowarzyszania się, chronionych na mocy art. 10 i 11 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka;
- naruszeniem zasad prawa wspólnotowego, takich jak zasada proporcjonalności, zasada pewności prawnej, równości oraz prawa do rzetelnego procesu sądowego;
- nadużyciem władzy.

Ponadto skarżący podnoszą, że Rada naruszyła Traktat WE w odniesieniu do przepisów prawa procesowego w następujący sposób:

- poprzez nieprzyznanie skarżącym możliwości skorzystania z prawa do przedstawienia swojego stanowiska przed aktem delegalizacji i/lub niezapewnienie skarżącym rzetelnego procesu sądowego lub skutecznych środków odwoławczych, na podstawie których mogliby zakwestionować twierdzenia co do faktów, na których opierała się Rada Unii Europejskiej, w znaczeniu art. 6 i 13 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka;
- poprzez niewskazanie dokładnego i wystarczającego uzasadnienia jako podstawy prawnej i faktycznej swojej decyzji.